

Jerzy Pyrgała

Kołożąb, pow. Płońsk. Stanowisko 2

Informator Archeologiczny : badania 4, 99-100

1970

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

DROHICZYN , pow. Siemiatycze „Kozarówka”	patrz okres halsztacki
GRABICE , pow. Lubsko Stanowisko 1	patrz okres wpływów rzymskich
GZIN , pow. Chełmno	patrz okres halsztacki
HĄCKI , pow. Bielsk Stanowisko 1	patrz wczesne średniowiecze
JAKTORÓW , pow. Grodzisk Mazowiecki	patrz okres wpływów rzymskich
JANIKOWO , pow. Inowrocław Stanowisko 11	patrz okres wpływów rzymskich
KIETRZ , pow. Głubczyce Stanowisko 1	patrz epoka brązu
KLESZEWO , pow. Pułtusk	patrz okres wpływów rzymskich
KOBYLNIKI , pow. Busko Zdrój Stanowisko 3	patrz okres wpływów rzymskich
<u>KOŁOZĄB</u> , pow. Płońsk Stanowisko 2	Zakład Polskiego Atlasu Archeologicznego Instytutu Historii Kultury Materialnej PAN w Warszawie

Badania prowadził dr Jerzy Pyrgała. Finansował IHKM PAN. Trzeci sezon badań (dziewiąty kołozębskiego zespołu). Osada z późnego okresu lateńskiego.

Kontynuowano prace zapoczątkowane w 1961 r. Objęły one północną część stanowiska w rejonie niższej kulminacji płaskiego wzniesienia, na którym zlokalizowana jest osada. Prace skoncentrowano w części osady oddalonej od krawędzi doliny Wkry o około 80 m. Stwierdzono tu stosunkowo cienką warstwę kulturową oraz bardzo rozluźnioną lokalizację obiektów nieruchomych. Najważniejsze z nich to: rozległy obiekt półziemiankowy o rozmiarach $4,5 \times 4$ m oraz trzy jamy o charakterze magazynowym i odpadkowym.

Półziemianka w części środkowej i wschodniej była poważnie zniszczona przez współczesne wkopy. Jej zachowane partie pozwalają przypuszczać, że część naziemną obiektu stanowiła konstrukcja słupowa, której ściany były grubo wylepione gliną. Zawartość półziemianki stanowiła głównie ceramika. Odkryte jamy magazynowo-odpadkowe charakteryzowały się dość dużymi rozmiarami. Jedna z nich miała średnicę 2,20 m a głębokość 0,7 m. W jamie tej znaleziono dużą ilość ceramiki, w tym fragmenty naczyń zasobowych, liczne kości zwierzęce oraz uszkodzony gliniany ciężarek tkacki. Pozostałe jamy były mniejsze, średnica ich wahała się w granicach 1—1,20 m a zawartość stanowiły także kości zwierzęce i ceramika. Na podstawie uzyskanego materiału ceramicznego chronologię tej osady należy określić ogólnie na I w. p.n.e.

Ze względu na fakt, że osada ta stanowi integralną część rozległego zespołu osadniczego w Kołozębju, składającego się z badanej w ubiegłych sezonach osady na stanowisku 1, zbadanego już cmentarzyska ciałopalnego na stanowisku 3 — istnieje potrzeba kontynuacji badań.

KOŁOZĄB, pow. Płońsk

Stanowisko 4

Zakład Polskiego Atlasu Archeologicznego Instytutu Historii Kultury Materialnej PAN w Warszawie

Badania prowadził dr Jerzy Pyrgała. Finansował IHKM PAN. Pierwszy sezon badań (dziewiąty kołozębskiego zespołu osadniczego). Osada z okresu lateńskiego.

W trakcie tegorocznych prac wykopaliskowych w Kołozębju na stanowisku 2 natrafiono na wyraźne ślady osady wcześniejszej, wczesno- i środkowolateńskiej. Jej zasięg częściowo pokrywa się z zasięgiem osady późnolateńskiej. Rozciągnięta jest ona jednak bardziej niż późnolateńska na zachód, w kierunku od krawędzi doliny Wkry. Osada lateńska charakteryzuje się słabo uchwytną warstwą kulturową i bardzo luźno